

[Leonhard Hansen.]

skabe Glæde og Tilfredshed inden for disse Kategorier, og med en Smule god Vilje vil det sikkert vise sig, at paastaaede Vanskeligheder her som i saa mange andre Tilfælde let vil kunne overvindes. De Vanskeligheder, som man fra Arbejdsgiverforeningens Side Gang paa Gang har ført frem, er jeg ganske overbevist om let vil kunne overvindes, blot man vil gøre sig fortrolig med, at naar Loven nu er gennemført, saa skal man have en Ordning paa dette Omraade.

§ 2 omhandler, hvad der skal forstaaes ved Overarbejde, nemlig den Tid, hvori der arbejdes ud over den normale Arbejdstid, som ved Overenskomst er fastsat i de paagældende Fag. Ligeledes bestemmes i Paragraffen, hvad der ikke skal betragtes som Overarbejde: Arbejde grundet paa uregelmæssigt virkende Forhold, eller hvor Arbejdstiden af forskellige Grunde er mindre end den almindelige, daglige Arbejdstid. I denne Paragraf findes der ligeledes en Dispensationsbestemmelse for Socialministeren vedrørende Jernbanetransport. At Overskridelser ifølge Døgndriftloven heller ikke skal betragtes som Overarbejde, er jo givet.

I § 3 bestemmes det, at Loven gælder saavel organiserede som uorganiserede Arbejdere og Arbejdsgivere, en Bestemmelse, som jeg tror, at begge Parterne vil være overordentlig tilfredse med, særlig under Hensyntagen til, at man derved kan begrænse den illoyale Konkurrence, som Arbejdsgiverforeningens Medlemmer gentagne Gange har paastaet bliver dem paaført af uorganiserede Mestre Landet over. Naar denne Konkurrence i det hele taget er mulig, er det ikke mindst foranlediget ved, at disse Mestre ude omkring paa Landet ser sig i Stand til at faa udført Overarbejde til ualmindelig lave Priser og i en ret ubegrænset Mængde. Jeg tror, at en Sammenligning med Byerne vil vise, at en Del af denne illoyale Konkurrence bliver mulig paa denne Maade.

I § 4 indeholdes en Del Undtagelsesbestemmelser, hvori der kræves Forhandling og Enighed mellem Parterne. Som jeg allerede her har nævnt, har Erfaringerne vist, at der almindeligvis ingen Vanskeligheder har været ved at opnaa Enighed.

§ 5 fastslaar, at udført Overarbejde

skal udlignes ved Bortfald af et tilsvarende Antal Arbejdstimer inden for den normale Arbejdstid, og at Udligningen skal ske inden for en nærmere bestemt Tid. Ved denne Bestemmelse vil megen Strid, som hidtil har været mellem Parterne, sikkert blive undgaaet. At præsteret Overarbejde skal lønnes som overenskomstmæssigt aftalt, er jo en Selvfølge, men det, at Loven bestemmer det, betyder ogsaa paa dette Omraade, at Strid her vil undgaaes.

Det er jo ganske naturligt, at Tiden for Arbejdets Begyndelse og Ophør eller, hvor der arbejdes i Skiftehold, Tiden for hvert enkelt Holds Begyndelse og Ophør, ifølge § 6 skal bekendtgøres ved Opslag i Arbejdslokaler og lignende Steder, og at det samme gælder den Tid, der medgaar til Hvile og Spise, som ikke er medregnet i selve Arbejdstiden. Dette er dog vist for øvrigt de allerfleste Steder indført, i alt Fald gælder det for de større Virksomheders Vedkommende, at dette allerede gennem længere Tid har været den gældende Regel. Det nye i Bestemmelsen er, at det for Kontrollens Skyld paalægges de vedkommende Arbejdsgivere, at der indføres Bemærkning om stedfunden Overarbejde i en særlig Overarbejdsjournal.

Det er jo givet, at selv om der gennem denne Lovs Paragraffer er fastsat Bestemmelser vedrørende Overarbejde, vil der altid kunne opstaa Uenighed om Forstaaelsen, Uenighed om, hvorvidt Overarbejdet er lovligt eller ikke lovligt, eller hvorvidt Udligningen har fundet Sted paa rette Maade, og til Afgørelse af saadanne Stridigheder fastsættes det i § 7, at der nedsættes et Udvalg paa 3 Medlemmer, valgt af og inden for Arbejdsraadet, nemlig Arbejdsraadets Formand og en Repræsentant for hver af Parterne, altsaa i dette Tilfælde Arbejdere og Arbejdsgivere, og dette samme Udvalg kan i Henhold til § 8 stille Krav om, at Overtrædelse af denne Lovs Bestemmelser kan paatales og medføre Bødeansvar for begge Parter. Ved de senest førte Overenskomstforhandlinger har man fra Arbejdsgiverside hævdet, at Spørgsmaalet om Afspadsering af udført Overarbejde simpelt hen ikke kunde lade sig gøre i Tider, hvor Erhvervene var stærkt beskæftigede, idet man har hævdet, at der i saadanne Tilfælde ikke var tilstrækkelig store Reserver blandt